

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 95/58/EB

frá 29. nóvember 1995

um breytingu á tilskipun 79/581/EBE um neytendavernd að því er varðar hvernig verð á matvælum er tilgreint og tilskipun 88/314/EBE um neytendavernd að því er varðar hvernig verð á vörum öðrum en matvörum er tilgreint (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í áætlunum bandalagsins um stefnumörkun varðandi neytendavernd og miðlun upplýsinga ⁽⁴⁾ er kveðið á um að setja skuli sameiginlegar reglur um hvernig verð skuli tilgreint.

Þessar meginreglur eru settar fram í tilskipun 79/581/EBE ⁽⁵⁾ um hvernig verð á matvælum skuli tilgreint og í tilskipun 88/314/EBE ⁽⁶⁾ um hvernig verð á vörum öðrum en matvörum skuli tilgreint.

Í þessum tilskipunum er einnig kveðið á um að skylt sé að tilgreina einingarverð vöru sem er seld í lausri vigt og tiltekinnar forpakkaðrar vöru, með ýmsum undantekningum þó, þegar vörur eru seldar í forpökkuðum umbúðum, þegar tilgreint einingarverð skiptir neytandann engu máli eða þegar slíkt skapar óhóflegt álag á lítil smásöluvyriræki.

Í framangreindum tilskipunum er kveðið á um aðlögunartíma til að koma í framkvæmd undanþágum frá því að tilgreina einingarverð tiltekinnar forpakkaðrar vöru. Þessi aðlögunartími rann út 7. júní 1995.

Beiting þessara tilskipana hefur reynst mjög flókin í framkvæmd vegna þess hve viðskiptavenjur eru ólíkar í aðildarríkjunum.

Í ljósi þeirra miklu erfiðleika sem hafa komið upp við framkvæmd ákvæða þessara tilskipana er rétt að setja nýja og einfaldari löggjöf þar um.

Með framangreint í huga ber framkvæmdastjórninni að leggja fram innan eins árs tillögu að einfaldari löggjöf byggða á þeirri grunnhugmynd að skylt sé að tilgreina verð og einingarverð allrar vöru.

Ekki var þó unnt að samþykkja þessa löggjöf fyrir júní 1995.

Rétt er að aðildarríkin geri ráð fyrir aðlögunartíma vegna fyrirhugaðrar lagasetningar.

Þar af leiðandi ætti að framlengja um tvö ár aðlögunartímann sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein 10. gr. breyttrar tilskipunar 79/581/EBE og 10. gr. tilskipunar 88/314/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

1. Í fyrsta málslið 10. gr. breyttrar tilskipunar 79/581/EBE komi orðin „nú ára aðlögunartími“ í stað „sjö ára aðlögunartími“.

2. Í fyrsta málslið 10. gr. tilskipunar 88/314/EBE komi orðin „nú ára aðlögunartími“ í stað „sjö ára aðlögunartími“.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Samþykkt ákvæði skulu gilda frá og með 7. júní 1995.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim skal fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjttíð. EB nr. L 229, 12. 12. 1995, bls. 11, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 34/96 frá 31. maí 1996 um breytingu á XIX. viðauka (Neytendavernd) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjttíð. EB nr. C 377, 31. 12. 1994, bls. 16.

(2) Stjttíð. EB nr. C 155, 21. 6. 1995, bls. 9.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 19. maí 1995 (Stjttíð. EB nr. C 151, 19. 6. 1995, bls. 368), sameiginleg afstaða ráðsins frá 19. júní 1995 (Stjttíð. EB nr. C 182, 15. 7. 1995, bls. 6), ákvörðun Evrópuþingsins frá 20. september 1995 (Stjttíð. EB nr. C 269, 16. 10. 1995) og ákvörðun ráðsins frá 30. október 1995.

(4) Stjttíð. EB nr. C 92, 25. 4. 1975, bls. 2 og Stjttíð. EB nr. C 133, 3. 6. 1981, bls. 2.

(5) Stjttíð. EB nr. L 158, 26. 6. 1979, bls. 19. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 88/315/EBE (Stjttíð. EB nr. L 142, 9. 6. 1988, bls. 23).

(6) Stjttíð. EB nr. L 142, 9. 6. 1988, bls. 19.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. nóvember 1995.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

K. HÄNSCH L.

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

ATIENZA SERNA

forseti.